

"Sultan-ı Ezel ve Ebedin tahtına yanaş ve o rahmetin şefkatiyle ve şefaatiyle ve şuaatiyle o Sultana muhatap ve halil ve dost ol!" Allah'a dost, halil ve muhatap olabilmek için ne yapmalıyız?

Cenab-ı Hakka dost ve muhatap olmanın yolu, onun isim ve sıfatlarına güzel bir takvim ve ayna olmak ile mümkündür.

Yani Allah'ın isim ve sıfatlarının tecelli ve gereklerini hayat aynamızda tatbik edip ilan etmeliyiz.

Mesela onun sonsuz **adalet** sıfatını hayatımızla, yani işlerimizde adil olmakla ilan etmeliyiz. Onun **Kuddüs** isminin gereği olan maddi ve manevi nezafeti yapmak ile o isme bir ayna ve takvim olmalıyız. Onun sonsuz şefkat sıfatını biz de hayatımızda mahlukata şefkat göstererek ilan etmeliyiz. Onun **Kerem** ismine uyararak biz de insanlara karşı Kerim ve lutüfkar olmalıyız vesaire bu manaları her isme tatbik etmek mümkün.

İkinci olarak, onun Habib-i Ekremi olan Hz. Muhammed Efendimiz (asm)'in sünnetini hayatımıza hakim kılarsak, biz de derecemize göre bu habibiyet makamının gölgesine girmiş oluruz. Böylece ona hakiki bir kul, has bir dost ve muhatap olmuş oluruz. Peygamber Efendimizi (asm) ona Habib yapan sırra bizde sınıksız sarılmalıyız ki ondan derecemize göre nasiplenelim.

Genel olarak Allah'ın rıza ve dostluğu, onun şeriatına tabi olmak ve o şeriatın gereklerini yerine getirmek ile mümkündür. Bunun dışında başka bir yolla Allah'a dost ve muhatap olmak yoktur.

Allah ayetlerinde açıkça, **"Ben İslam'dan razı oldum, beni razı etmek isteyen ona tabi olsun."**(bk. Maide, 5/3; Ankebut, 29/69) diyor ve bize bunu açıkça deklare ediyor. Demek rıza ve dostluk, ancak İslam ile mümkündür.

"Ey insan! Madem rahmet böyle kuvvetli ve cazibedar ve sevimli ve medetkâr bir hakikat-i mahbubedir. Bismillâhirrahmânirrahîm de o hakikate yapış ve vahşet-i mutlakadan ve hadsiz ihtiyâcâtın elemlerinden kurtul. Ve o Sultan-ı Ezel ve Ebed'in tahtına yanaş ve o rahmetin şefkatiyle ve şefaatiyle ve şuaatiyle o Sultan'a muhatap ve halil ve dost ol!"(1)

Bu cümlede, insanın Allah ile muhatap hatta dost olmasının gerekçesi izah ediliyor.

İnsanın Allah ile muhatap ve dost olmasında en birinci ve en önemli gerekçe, Allah'ın sonsuz şefkatidir. Sonsuz şefkat olmasa idi, insanın sonsuz azamet ve kibriya sahibi olan Allah ile muhatap ve dost olması asla mümkün olmazdı. *Yani Allah insanı sonsuz şefkatinden dolayı kendine dost ve muhatap olarak kabul ediyor.*

Burada ifade edilen "**şefa**at" ve "**şua**at" o sonsuz rahmet ve şefkatin birer tecelli tonları ve renkleri oluyor. İnsan bu tonları bu tecellileri okuyup ya da bunları takip ederek Allah'a dost ve halil olabilir. Ağacın dal ve budaklarını takip edip köküne inmek gibi insan da Allah'ın sonsuz şefkatinin kâinattaki tecellilerini takip ederek marifete, oradan da dostluk makamına ulaşır demektir.

(1) bk. [Lem'alar, On Dördüncü Lem'a, İkinci Makam.](#)